

Ředitel Charity Blansko Pavel Kolmačka říká: „Přeji si, aby tu Charita byla i za dalších 30 let a uměla pomáhat tam, kde bude třeba.“

Charita Blansko slaví 1. prosince letošního roku 30. výročí své práce v regionu. Ve stejný den, v roce 2005, do ní nastoupil Pavel Kolmačka, tehdy jako ekonom. V čele blanenské Charity stojí pátým rokem, kdy vystřídal dlouholetou ředitelku Janu Sedlákovou, která organizaci zakládala a úspěšně vedla více než čtvrt století. V rozhovoru mluví o tom, kam se charitní práce za tři desetiletí posunula, i jaké jsou jeho vize a plány do budoucna.

Charita Blansko působí na Blanensku už třicet let. Jak se za tuto dobu změnila a kam myslíte, že se bude dál ubírat?

K dnešnímu dni Charita poskytuje patnáct sociálních služeb, dvě zdravotní a provozujeme i několik hospodářských činností. V současnosti charitní služby nerozšiřujeme, ale zaměřujeme se na kvalitu a stabilitu ve službách.

Jinak některé kolegyně si možná ještě vzpomenou, jak jezdily na kole za klienty, žádosti psaly na psacím stroji, jak koupě prvního auta a počítače byla velká sláva. Bez aut a výpočetní techniky si už dnes těžko umíme představit naši práci.

Nepečujeme tedy pouze o klienty, ale i o pracovníky, kteří jsou pro Charitu zcela zásadní a uvědomujeme si náročnost jejich práce. Služby postupně profesionalizujeme, zkvalitňujeme. Proto je důležité, aby charitní zaměstnanci měli dobré podmínky pro práci. To je asi zásadní rozdíl – tehdy a dnes, protože co se týče charitních služeb, myslím, že se během uplynulých třiceti let spíše rozvíjely podle potřeby. Nijak zásadně původní směr neměníme.

Máte představu, kam by charitní pomoc v regionu měla směřovat dál? Jsou nějaké mezery, kdy je potřeba a z nějakých důvodů ještě není?

Charita by měla a myslím, že to i dělá, reagovat na potřeby občanů regionu. Samozřejmě ve spolupráci s komunitním plánem ORP Blansko a ORP Boskovice. Domnívám se, že služby, které máme, pokrývají značné spektrum potřeb v našem regionu. Pak jsou služby, které zde jiné organizace a ty nemusíme ani nechceme zbytečně zdvojit.

Poslední dobou se snažíme pomoc cílit, poskytovat individuálně například v souvislosti s krizí, inflací. Z darů ani ze sbírek bych nechtěl doplácet na sociální služby, které mají být financovány z veřejného rozpočtu, ale rozvíjet vlastní činnosti jako je Charitní záchranná síť, humanitární pomoc, a právě individuální pomoc konkrétním občanům.

Očekáváme, že bude přibývat klientů, kteří jsou na hranici chudoby a budou potřebovat pomoc Charity. Už teď můžeme říct, že naše krizové a terénní služby zaznamenávají nárůst klientů. Je to pro nás velká výzva, abychom jim dokázali pomoci a minimálně zprostředkovali pomocí našich služeb věci základní potřeby jako jsou potraviny, ošacení apod.

Jaké jsou vaše plány do příštích let? Kam chcete charitní práci v regionu směřovat?

V současné době Charita Blansko neplánuje nové služby, naším cílem je stabilita a zkvalitňování stávajících služeb.

Zároveň se snažíme naši práci zefektivnit. V tomto roce jsme například sloučili prorodinné sociální služby a azylové domy, kdy větší služby jsou nepochybně stabilnější, je zde vyšší zastupitelnost i míra podpory. Myslím, že Charita má před sebou období, které bude náročné nejen z hlediska financování, ale i z hlediska potřeb lidí. Proto je velmi důležitá finanční i personální stabilita organizace. Také bude důležitá solidarita celé společnosti.

Jedna z mála činností, do kterých se chceme pustit nově, je Poradna pro pozůstalé, která navazuje na Mobilní hospic sv. Martina. Poradnu plánujeme zřídit od roku 2023 a bude sloužit všem, nejen klientům hospice. Hospicová péče je pro nás zásadní, bez ohledu na cokoliv by měla v našem regionu fungovat. Péče o nemocné a umírající je zároveň i základní poslání Charity. Jsem velmi rád, že aktuálně máme v hospici dostatek zdravotního i nezdravotního personálu.

Můžou se lidé do charitní pomoci nějak zapojit, rozšířit řetězec pomoci v regionu?

Určitě. Blíží se například Tříkrálová sbírka, díky které můžeme zkvalitňovat naše služby i mířit pomoc individuálně.

Byl bych rád, kdyby se rozšířil okruh charitní rodiny, lidí, kteří nás sledují a fandí nám.

Komunikujeme na facebooku, na webových stránkách i pomocí regionálních médií, farností atd. Snažíme se, aby lidé věděli, že tu Charita je, že pomáhá a že se na nás můžou obrátit. Aby lidé šířili naši práci, četli příběhy lidí, kterým pomáháme, a kdyby věděli o někom, kdo potřebuje pomoc, aby se nestyděli nám říct.

Co vám samotnému práce v Charitě přináší? Co vás na ní baví, těší?

To, co mě v Charitě drží, je smysluplnost té práce. Vždycky mě povzbudí, když navštívím charitní zařízení, vidím naše klienty, ozývají se mi lidé, kteří děkují za práci Charity. To je to, co mě dokáže znovu nakopnout přes těžkosti všedních dní a všechnu byrokracii, co musím řešit.

Druhá věc je parta lidí, kteří tvoří Charitu. Mnozí kolegové jsou tu už přes patnáct let nebo i více, navzájem se povzbuzujeme a podporujeme. To je pro mě asi to nejcennější, bez toho si svoji práci neumím představit.

Blíží se Vánoce, čas přání. Co byste si pro Charitu v dalším roce, do budoucna přál?

Přál bych si, aby tu Charita vždycky byla, aby pomáhala lidem v rozsahu, ve kterém to společnost bude potřebovat. Nepřeji si větší Charitu – to by znamenalo, že nás lidé budou víc potřebovat, že by se společnost ubírala špatným směrem. Ale abychom uměli reagovat na potřeby v regionu a našli vždy dostatek podpory pro svoji práci.